

[Christmas Møller.]

Jeg vil videre gerne sige til det ærede Medlem — og det er den anden Del af min Tale, som jeg nu maa gøre nogle Bemærkninger om —, at det ærede Medlem, Partiet Venstre og Vælgerne i dette Land maa forstaa, at der maa være en overordentlig Skepsis over for et saadant Samarbejde, ogsaa naar vi hører den Tale, som det ærede Medlem Hr. Krag nu i anden Omgang holdt angaaende Valutacentralen, angaaende Kronekursen og alt, hvad der har med det at gøre. Jeg har een Gang tidligere under denne Forhandling sagt, at der her foreligger to Spørgsmaal, det Spørgsmaal, om man ønskede en Afvikling, hvad vi ønsker, og det Spørgsmaal, om man ønskede at undgaa fortsat at komme ind i Forhold, som naturligt mere og mere maa kræve Indgrib paa den ene og den anden Maade. Men det, jeg bebrejder Partiet Venstre, det, jeg bebrejder det ærede Medlem, er dette, at det er ingen redelig og ærlig Maade, paa hvilken de fremstiller denne Sag, saaledes som den er i Dag. Thi det er jo ikke saadan, at de i 1934 gik med til en Lov, som de ikke vil være med til i 1935. Nej, det, der er Sandheden om Valutacentralen, er, at Venstre stillede et Valutacentral-Forslag, som var videre gaaende end det, der blev vedtaget. Jeg stillede i Gaar Gang paa Gang det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen et eneste Spørgsmaal, jeg troede, det var gaaet videre til Chefen, saaledes at han skulde svare; men jeg stiller det igen, saaledes at vi kan bede det ærede Medlem Hr. Krag svare paa det. Jeg stiller det Spørgsmaal: Hvilke Varer var kommet under Importregulering, om Venstres Ændringsforslag af 7. December 1934 var blevet vedtaget? Det kan ikke besvares med, at det ved man ikke, nej, det maa besvares med, at man har gjort sig visse Forestillinger om, hvilke Varer, det var. Englands-Traktaten var gældende, Tysklands-Traktatens Omrids kendte man. Det uredelige i denne Sag er derfor dette, at Venstre skaber en Agitation, hvor alle Valutacentralens Mangler og Minusser falder paa dem, der har gennemført den Ordning, vi har, medens Sandheden er den, at efter det Ændringsforslag, der forelaa, vilde saa at sige nøjagtig, maaske snarere i større Udstrækning, de samme Vanskeligheder komme. Det er det, jeg bebrejder Partiet Venstre, det er det, jeg mener, at Partiet Venstre i sin Agitation ikke har Lov til.

Dernæst vil jeg gerne — fordi Opfattelsesevnen paa dette Omraade er saa forfærdelig ringe — sige: Hvilke Varer vilde

være under Importregulering efter Venstres Forslag? Og jeg vil videre sige, at naar det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen talte om, at Madsen-Mygdals Valutacentral var en helt anden Valutacentral, saa er det positiv Usandhed, det har overhovedet intet med de faktiske Forhold at gøre.

Naar det ærede Medlem taler om Afstemningerne — hvorom det ærede Medlems Viden naturligvis maa være meget ringere end min, fordi jeg har været med til samtlige Valutaudvalgs møder, medens det ærede Medlem kun har været med til nogle i Aar —, er Forholdet dette, at med Hensyn til Kornet har de Gang paa Gang stemt, hvor Landstingsmand Lange og jeg har staaet alene. Og hvis det ærede Medlem og Landstingsmand Villemoes vilde have støttet os, vilde Importbegrænsningen ikke have kunnet blive saa skrap for Kaffe, Te, Svesker, som den er. For der staa i Valutaloven angaaende denne Liste, hvad det ærede Medlem jo ved, at der skal et Flertal i Valutaudvalget for at begrænse Indførselen af de paagældende Varer, et Flertal i Valutaudvalget. Og da der er to Konservative, to Venstremænd, to Radikale og to Socialdemokrater deri, saa er det fuldkommen oplagt, at hvis Konservative og Venstre stemmer sammen, kan Begrænsning for disse Varers Vedkommende ikke finde Sted. Jeg spørger Handelsministeren som Valutaudvalgets Formand, om dette ikke er rigtigt. Naturligvis nikker Handelsministeren, naturligvis er det rigtigt. Derfor har jeg, naar Partiet Venstre nu aabenbart gaar ud i en voldsom Agitation angaaende denne Sag, Lov til at sige til det, at jeg er gammel nok i Politik til at se Venstres fortvivlede Krumspring for at faa Vælgere i København. Den ene Gang var det Grundejerne, den anden Gang var det Lejerne. Den ene Gang var det Detailhandlerne, nu er det Grosisterne. Ja, man maa ikke tro, at det overrasker mig, eller at det i nogen som helst Maade generer mig direkte paa Stedet, for de paagældende er alt for kloge til ikke at kunne gennemskue de Herrer. Men det, som jeg virkelig alvorligt og indtrængende vil sige til de Herrer, og det vil enhver ved nærmere Eftertanke sikkert kunne forstaa, er dette: at naar Partiet Venstre f. Eks. i sin Agitation siger — og Tilladelse til disse Citater har jeg faaet, inden den nu fungerende højtærede Formand kom til at beklæde Formandspladsen —

„Vi lagde i Efteraaret kun Vægt paa vore eksportpolitiske Hensyn. Venstre nægtede at tage Ansvaret for Til- deling af Valuta ved dette Aars Be-